ഭക്തവിലാപം.

ഇതു് സച്ചിദാനന്ദസ്വാമികളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു്.

പ്രസിദ്ധകർ
എസ്. ഗി. ഐയ്യർ അൻഡ് സൺസ്

"വിദ്യാവിലാസിനി" അച്ചുക്കുടം
കൊല്ലം.
രാമപതിപ്പു്—൨൦൦൦-പ്രതികം
കാപ്പിറൈറ്റ്.
1889.

വേമ്പനാട് ഓറിയന്റൽ
പബ്ലിക് ലൈബ്രറി

ശിവമയം.

ഭക്തവിലാപം.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ
അവിഘ്നമസ്തു.

അണകവിയുന്നഴലാഴിയാഴമെന്നിൽ പ്രണയമുടി
ച്ചുകവിഞ്ഞുപാരവശ്യാൽ അണികരമേകിയണഞ്ഞിടു
ന്ന നാരായണഗുരുനായകനെൻറെദൈവമെല്ലൊ. വേ
ദാഗമക്കളികളാശമുയത്തിനിന്നി ലാധാരമാമലയതിൽ
മകുടാഭിഷേകം ബോധാന്ധകാരമിഹിരൻമമനാശകാ
ലം ബോധിച്ചെടുത്തഗുരുവിൻകരുണാമൃതിക്കെ. ആ
ലമുണ്ടഴലുപോലെമയത്തിൽ മാലുകൊണ്ടമതിയുംമയ
ങ്ങിഞാൻ കാലുതന്നകനിയുന്നതെന്നുനീ, വേലുമേന്തി
വിലസുന്നദൈവമേ. ക സ്ഥൂലമോപൊരുളൂസൂക്ഷ്മദേ
ഹമോ മൂലമോമുടുവിലുള്ളതെന്നിയെ കാലവൈഭവമ
തിൽകലന്നെഴും ജാലമോമുരുകമൂലദൈവമേ. ഖ പ്രാ
ണനായകവേൽപടാംബുജം കാണുമാറുകരുതാതെകശ്മ
ലൻ വീണനായിവളരുന്നവെങ്കിലും കാണിനീകരുണ
ചെയ്തദൈവമേ. ന ഏഴുന്നനേർമിഴികളോടുമന്മഥൻ
ബാണവൈഭവമെടുത്തടിക്കിലും പ്രാണനുള്ളളവുണ
ർത്തിടാതെകൺ കോണൊഴിഞ്ഞുകൃപചെയ്തദൈവമേ.
ഘ്രാണവക്കടലിലാഴമേഴുനാ നേനചാണിമകനെ
നീയുമാൻ വേണമെങ്കിലവനെന്നെയാളുമെ ന്നാ
നിമയ്ച്ചദൈവമേ. ങ നീരിടുന്നമനതാരിൽനി
ന്നിടുന്നതിനശക്തനെങ്കിലും കൂരിടുന്നതിനുമേ
വേറിനിക്കൊരുചർച്ചദൈവമേ. ന

നാറുമീയുടലുതന്നെറമേനിയിൽ കേറിയൻപൊടുകല
ന്നകൊള്ളുമോ ചോറിരുന്നുചുണകെട്ടുചീയുമോ കൂറഴി
ഞ്ഞുവിലസുന്നദൈവമേ. ൭ സൂനവാടിയിലെഴുന്നതെ
ന്നലേ പീനമാമയിലിലേറുമോമലേ മാനമററമലമായ
പ്പെയ്യുമീ ദീനമെന്നുതുലയുന്നുദൈവമേ. ൮ വാനവ
ക്കൊടികുലച്ചുകോരകം തേനൊലിച്ചുപിരിയുന്നവേള
യിൽ സ്വാനമിട്ടുളിമുഴക്കിമൌനമായ് ഞാനിരിപ്പ
തിനിയെന്നുദൈവമേ. ൯ തീനെടുത്തിനിവെറുക്കുമെ
ങ്കിലും വാനടുത്തവഴികാണുമെങ്കിലും കോനെടുത്തുകു
ടിവയ്യുമെങ്കിലും ഞാനെടുത്തജനിനന്നുദൈവമേ. ൧൦
പരമായനിൻറെവപടപങ്കജത്തിനി പ്പൂറമായിനി
ന്നുപൊതിയുന്നുസങ്കടം പറയാവതല്ലപലരോടുമോതി
യാ ലറിയാവതല്ലകളവല്ലദൈവമേ. ൧൧ അറിയാമി
തൊക്കെയവിടത്തിലെങ്കിലും പറയാതിരിപ്പതഴകല്ലപാ
മരൻ മറനാമുമോതിയറിയാതെനിൻപദം പറവാനു
മില്ലപരിചിന്നുദൈവമേ. ൧൨ ഒരുവേലചെയ്തതിരുവു
ള്ളമുമാറൊരുസന്ദ്രദായമറിയാതെപാപിഞാൻ ഗുരു
പാദമെന്നുകുറിയായ്നിനച്ചതിൽ പെരുമാറുമാറുമരുവു
നുദൈവമേ. ൧൩ തിരുനീറണിഞ്ഞുതിരുനാമമോതിനി
ന്തിരുവേദകൊണ്ടുദിവസംകഴിച്ചുഞാൻ സ്ഥിരമായിരു
ന്നതവപാദപങ്കജം മരുവുന്നതെന്നുമയിലാന്നദൈവമേ.
൧൪ മരുവിൽപരന്നമൃഗതൃഷ്ണികാജലം പെരുകുന്നതി
ന്നുപണിചെയ്തിടാതെഞാൻ സുരലോകഭോഗമതിലും
വെറുത്തുനി ന്നരികെത്തിലെന്നുമരുവുന്നുദൈവമേ.
൧൫ അറിയാതിരുന്നതറിയാതറിഞ്ഞുനാ നറിവാകുമി
ന്നുമഴിയാതഴിഞ്ഞതിൽ മുറിയാതെനിന്നുമുറയായറി
രു ന്നറവാവതെന്നുപറയുന്നുദൈവമേ. ൧൬ തുറ
ന്നടന്നുതുണയററുനിൻപദം തുറയായറിഞ്ഞു
ത്തൊക്കെയും കുറിയായുണർന്നുകനിയുന്നനീയി
മേവരുന്നവരെന്നുദൈവമേ. ൧൭ ചെ
തിലന്യനിന്വദം പുറമേനിനച്ചുപുകഴ

ൻ അറിവില്ലചെയ്തഖിലംപൊറുത്തുനീ മറുതിപ്പെ
ട്ടുത്തുകനിവുള്ളദൈവമേ. ൨൪ സുരാസിന്ധുചൂടിവില
സുന്നസുന്ദര ത്തിരുമെയ്യിയാറുതിരുമുന്നിൽപദം ഒരു
നേരമുള്ളിലൊഴിയാതിരിക്കുമാ റരുമക്കടാക്ഷമരുളീട്ട
ദൈവമേ. ൨൫ ഖൻ പരമില്ലിനിക്കുപറവാനുമാശ്രയം പ
രിചാഹിപാഹിപരമാത്മരൂപമേ പരിതോഷമോടുപ
ലവാറുമാളുമെൻ "കരുവാ"യിരുന്നുകനിയുന്നദൈവ
മേ. ൨൬ അണുപിന്നുമുലമറിയായുയായെഴു ന്നണുജാല
ജാലമഖിലാണ്ഡമണ്ഡലം പ്പുണയോടുകാത്തുമരുവു
ന്നനിൻപദം പണിയുന്നവക്കുപിണിയേതുദൈവമേ.
൨൭ അണയറവുപൊങ്ങുമരുളാഴിതന്നിലി പ്പിണമൊ
ക്കെനിന്നുവിലസുന്നപോളപോൽ ഗുണമുറവുകണ്ണുകുറി
യാക്കിടുന്നനിൻ ഗുണമാരറിഞ്ഞുഗുരുവെന്നുദൈവമേ.
൨൮ ക്ഷണവത്തിയായവിഷയാത്മകംസുഖം തുണതു
ച്ഛമെന്നുകരുതുന്നബുദ്ധിമാൻ പണിചെയ്യഭക്തിപദവീ
വിലാസമോടണയുന്നപാരസുഖരൂപദൈവമേ. ൨൯
തുണയെന്നുനിന്നുപണിയുംജനത്തിനു ങ്ങണയുന്നതാപ
മഖിലംകെടുത്തുടൻ പണയപ്പെടുന്നപരമാനുകമ്പ
യാ ന്നണിമാടിസിദ്ധിയരുളുന്നദൈവമേ. ൩൦ ക്ഷ
ണികാദിവാദിവിപരീതവൃത്തികം ക്കണുകാതെതന്നെ
യകലത്തിരുന്നുനീ പ്രണയംകലർന്നപരമാത്മവിത്തുക്ക
ർ ക്കണികയ്യിലാൻവിലസുന്നദൈവമേ. ൩൧ മണമാ
ദിയായിവിലസുന്നമണ്ണിലും ഗുണചിന്തചെയ്യഗുണമാ
യ്നിറഞ്ഞുടൻ ഗുണിയറുനിന്നുഗുണപൂംനിരാശ്രയി
പ്പുണയുന്നതായിവിലസുന്നദൈവമേ. ൩൨ രണനാ
ഗുമനിശംഭ്രമിച്ചുടൻ രണമാടിനിന്നുരസമൂറുമി
[illegible] രണനാടിപെറുരണമാടിരണ്ടുമറു മശേഷ
രുളായദൈവമേ. ൩൩ ഗണികാജനത്തൊടണ
ലം പണമോഹമോടുപതറാതെമാനസം
ങ്ങുമരുവാതെവന്നനി ന്നണിപാദപദ്മ
ദ്വമേ. ൩൪ നിണമുണ്ടിടുന്നനരകുപ്പിശ

മുതൻ ഗണമെന്നപോലെവരുമഷ്ടവൈരിമാർ പ്രണ
വപ്രയോഗശുദ്ധരയേറുടൻ പ്രണമാൻപീഴമരുളേണ
മൈവമേ. ൫൯ മണമേമലർന്മലരേമരന്ദമണിയിട്ട
പാട്ടമളിയേവസന്തമേ ഗുണമറുനിന്നകരുവാഴിള
ങ്കു മുണ്മനിയേതുണയ്ക്കുഹാഭദേവദൈവമേ. ൫൦ ആ
ദിനായകനിറഞ്ഞുനീയിരു ന്നാദരിക്കുകിലുമന്ധനായ
ഞാൻ ഖേദവാരിധിയതിൽകിടന്നതോ വേദനപ്പെട്ടമ
തെല്ലുദൈവമേ. ൫൧ വേദവീഥിയിലുമില്ലനിൻപദം
വാദവാണിയിലുമില്ലചൊല്ലുകിൽ മേദുരാറുമനതന്മ
നക്കരു ന്നാദരിച്ചടിയിരുന്നദൈവമേ. ൫൨ മൂത്തിമൂന്നു
മുരുവറുനിന്നിടും പൂത്തിയായപുരൈവരിപുണ്യമേ
കാത്തികേയകരുണാരസംചൊഴി ഞ്ഞാത്തിതീർത്തരുള
മാടിദൈവമേ. ൫൩ പേത്തുപേത്തുപരിതാപമൊക്കെ
ഞാ നോത്തുചൊല്ലിയുഴലുന്നസന്തതം പാത്തിരുന്നു
പലകാലമെന്നെനീ യോർത്തിരുത്തിയരുളിന്നിദൈവമേ.
൫൪ ഉണ്ണിയാണൊരുവനില്ലനിൻപദം നണ്ണിയാണ
നടകൊണ്ടിടുന്നഞാൻ ദണ്ഡമിന്നുമിയലുന്നതോർക്കി
ലെൻ കണ്ണുനീരുകവിയുന്നുദൈവമേ. ൫൫ കണ്ണിൽനി
ന്നകലിയാടിടുന്നനിൻ പുണ്യപാദമറിയാതെപാപിഞാ
ൻ മണ്ണതൊട്ടുമഷിയോളുംകിട നെണ്ണിയെണ്ണിയു
ഴലുന്നുദൈവമേ. ൫൬ ഉണ്ണുമുഴകളശേഷമൂഴിയിൽ ക
ണ്ണിൽനിന്നകലരുന്നകാരണം നണ്ണിനണ്ണിനരകിച്ചു
നെഞ്ചകം പുണ്ണുപോലെപിളരുന്നുദൈവമേ. ൫൭ ദ
ണ്ഡധാരിയയെന്നിനിക്കുമെൻ മണ്ഡപത്തിൽമരു
ന്നമൂലമായ് മണ്ഡഭീതിപെരുകുന്നുസന്തതം ദണ്ഡ
ന്തിവിലസുന്നദൈവമേ. ൫൮ പുണ്ഡരീകനയ
രാരിയു പുണ്ഡരീകവരംപുലർത്തിടും പുണ
ദ്ധോദമെൻമന പുണ്ഡരീകമതിലാക്കദൈവ
വിണ്ണിൽനിന്നുവിലസുന്നകാത്തികാ പുണ്
കുമേകുമേ കണ്ണുതുറക്കുകരുവാവിളങ്ങുമെ
കാശുദൈവമേ. ൫൯ അന്തരായനി

ന്നന്തരാളമതിലായപാപിഞാൻ അന്തരംഗമറിയാത
നാരതം വെന്തെരിഞ്ഞുവിംളുന്നദൈവമേ. രൂഫ
നൊന്തിരുന്നുനുതിചെയ്യനിത്യവും നിന്തിരുപ്പദനി
ലീനമാനസൻ സന്തരിച്ചുനിസാഗരത്തിൽവീ ണ
ന്തരിച്ചുടിയന്നെന്റെദൈവമേ. രൂ എന്നുചെയ്തെളി
യഞാനിന്നിപ്രിയം സന്തതംവളരുമാറുചെയ്യണം പാ
ന്നുവിട്ടകരുമെന്നുതൊട്ടനിൻ ചൊന്തളിപ്പദമിരന്നദൈ
വമേ. രുന്ദ ബന്ധമുക്തിവിജ്ഞിച്ചുവിർമ്മേ ച്ചുന്ധകൂ
പമതിലാണുസന്തതം ബന്ധമറവതവപാദതാരതിൽ ബ
ന്ധമാരറിയുമാദിദൈവമേ. രൂര അന്ധകാരമതിനാൽ
യില്ലപി നന്ധകാരമതുമില്ലചൊല്ലുകിൽ അന്ധനായ
ടിയന്നുഴവാനിതിനു ബന്ധമെന്തരുളുകെന്റെദൈവ
മേ. രുട പന്തിയായചലതുംപറന്നിരു ന്നന്തകാനന
മതിങ്കലാകവേ അന്തികത്തിലരശറന്തനിരു ന്നെനു
ചെയ്യുമിനിയെന്റെദൈവമേ. രുന്ദ ബന്ധുവായ
തവപാദപങ്കജം ചിന്തിയാതെമരുവുന്നദുർജ്ജനം
അന്തമറനരകാബ്ധിയേറുവാ നെതുപായമറിയുന്നു
ദൈവമേ. രുഭ കാലവാഹിനിവഹിച്ചുകഷ്ടമായ് കാ
ളരാത്രിയിലുഴലുന്നനിത്യവും ബാലനാമടിമവാടിവീഴു
മന്നീലമാമലയിൽനിന്നദൈവമേ. രുച മൂലമേമുരുക
ദൈവമേമുഴു സ്ഥൂലമേസുഖചയപ്രയോനിധേ കാല
ണഞ്ഞകരുണംകലർന്നടൻ മൂലമാമലയിൽനിന്നാദൈവ
മേ. രുൻ നുലറിഞ്ഞുനുതിചെയ്യകൊള്ളുവാൻ കാലമില്ല
നിവില്ലപാടുവാൻ വേലയറകരുവാവിളങ്ങുമെൻ
വലവാവരികവിശ്വദൈവമേ. ൩൦ അടലാടിടുന്നവി
ന്നുളനപഥം തുടരാതൊഴിഞ്ഞുതുലയായിരുന്നുഞാ
നടയാളമറൊരരുളംബരത്തിലായ് നടമാടിടുന്ന
ദൈവമേ.൩൧ മൃത്യുനുവിൻറെമഹിമാവുകാ
വ്യമൊക്കെജവമേജയിച്ചുഞാൻ ഗുരുമേജ
നനമുക്കിനീ യിടനിന്നിറങ്ങുമൃതായദൈ
വമാദിതൊട്ടപലരുംപറഞ്ഞിട്ടും പാട്ടാ

മൊക്കെയഴിയുന്നപാതയിൽ പുലിടകൊണ്ടുചെന്നുചിരി
പുള്ളിടത്തുഞ്ഞാ നടയുന്നവാറുമരുളീടുദൈവമേ ൫൩
അടിയോനിനിസ്സീലതിനില്ലനാദിയായ് പടിവോടിരു
ന്നുവിലസുന്നവിശ്വവും ഇടയൂടിരിക്കുമിവനീവഴക്കൊഴി
ഞ്ഞിടരറിരിപ്പതിനിയെന്നുദൈവമേ. ൫൪ അടികണ്ടു
കൊള്ളുവതിനെന്നുതെറ്റു നടിയൻകിടന്നുവലയുന്ന
നാരതം പൊടിപോലുമില്ലസുഖമിന്നുമാനസം വിട
കായമാനമതിലെൻറെദൈവമേ. ൫൫

൧൧-മുതൽ ഇവിടവരെയുള്ള പദ്യങ്ങൾ കരുവാ
കാത്തികേയക്ഷേത്രത്തിൽവച്ചു മൃതകവിതാപരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമനിക്കുറിലുണ്ടാക്കിയതാണു".

കാളാംഭോദേക്കരിംകോമളതരകബരീ മാരമാരോഹ
ണംചെ യ്തോളംതല്ലുന്നഗംഗാനദിയുമൊളിചൊരി
ക്കുന്നചന്ദ്രക്കിടാവും മാളുംമാരൻമദിച്ചാലിനിയുമെന്ന
ങ്ങുചെന്നൊറിയിൽതീ കാളുംകണ്ണുകലന്നൊരുകരുണ
മുരുകനെകാണുവാൻകാലമായോ! കന്ദപ്പൻതന്നെവെ
ന്നക്കൊടിയൊരുകുലവില്ലിങ്ങുകൈക്കൊണ്ടപോലെ സ്സു
ന്ദരംചേന്നിണങ്ങും സരസതരലസച്ചില്ലിതൻതെല്ലഴി
പ്പും മന്ദസ്മേരംപൊഴിക്കുംമധുമുഖവിലാസങ്ങളുംചേ
ന്നബാല സ്സുന്ദൻഞാൻകാലകാലന്നരുളുമുരുളുമായ് കാ
ണുവാൻകാലമായോ! ആലംകൈക്കൊണ്ടമേത്തുക്കുമെത
മഴചൊരിഞ്ഞൊരുതാതാംശ്രുത ക്കാലക്കംബുക്കഴ
ത്തിൽകലിതരസമെഴും ഭസ്മരുദ്രാക്ഷവുമാലും ആലസ്യം
വിട്ടുദിക്കുന്നഭയമമലുചിൻമുദ്രയുംനിദ്രാഭാവം കോലും
വേലുംധരിച്ചും കുശലമുരുകനെക്കാണുവാൻ കാല
യോ! പാലൊക്കുംഭൂതിപൂശിപ്പരിമളമിളകുംപ
പ്രദേശം പോലൊക്കുംവിസ്തൃതോരസ്ഥലമതി
പ്പൂണമുപ്പൂണവുമാലും മേലിൽപൊൻകാഞ്ചിവ
രസമരക്കെട്ടുകെട്ടുന്നവെങ്ങി ത്തോലുംരെ
ന്നിത്തിരുവടിയെയിനിക്കാണുവാൻകാലമാ
മുവേറിയാടുന്നമരുമുരുകനെ പ്പാട

കൂടും കൌമാരകണ്ണാമൂതമിതുകരുതിക്കേകലം ഭാവമെ
നാൽ ഗാഢംതുക്കെതലോടിക്കരുണയൊടുവളത്തുന്ന
കഞ്ജാസനശ്രീ തേടുംനാരായണശ്രീപരമഗുരുവിനെ
ച്ചൊല്ലുനീ ചൊല്ലുവാണീ ആത്മാതീതപ്പൊരുളിൽപരയുമ
തുമായ്പററിനില്ക്കുംപരത്തിൽ സ്വാത്മാനന്ദാനു
ഭൂതിപ്രചുരിമവടിവായാന്നേനോരുദേവൻ ആതൊരൌ
ഷ്യൈശ്വര്യമുക്തിപ്രദനചലനനാടീശ്വരൻ വിശ്രുതൻ
മാഹാത്മ്യാം ഭോരാശിയെന്നെന്നരുമഗുരുകനെപ്പാട്ടു
നീഗ്രുഢവാണീ. കുന്നിൽമാതോട്ടുകൂടിക്കുവലനശര
ഒരൈരിക്കുട്ടംബിക്കുമെന്നും മൂന്നായ്മൂളുന്നമൂലക്കനെ
ലിനമൊളിവിൽപ്രാണനംപ്രാണനാകും പുന്നാമംനാ
രകംതീത്തരുളുമഗുരുനെപ്പൊറുപോറാതിരുന്നാ ലെ
ന്നാനന്ദം ലഭിക്കുന്നമലമുരുകനെപ്പാട്ടുനിഗ്രുഢവാണീ.
നാംഗംനിന്നുള്ളസാക്ഷാലുസമയസമൻ സാമരസ്യ
സ്വരൂപൻ ഗംഗേയൻകാത്തികേയൻഗഗനപടവിയേ
റിക്കളിക്കുംകുമാരൻ മംഗല്യംപൂണ്ടുമാതാമടിയിലുമു
ഖംകൊണ്ടുപാലൂണ്ടലോലാ പാംഗപ്രക്ഷേപണോല്ലാ
പ്രഥമുരുകനെന്നോതുനീസാധുവാണീ. അവിമ്മോദംവ
ളർന്ന്മൃതനരികിലണഞ്ഞണ്ടർകോൻകല്പകപ്പൂ കാവി
ൽകൈവച്ചു കാളുംകലഹമുടയകാരുണ്യതാരുണ്യരൂപ
ൻ ദേവാനീകാഥിനാഥൻമനസുതരിപുഭിവ്യാജുവാഹ
നഗ്രഹൻ ധാതാധാർഷ്ട്യംതടുക്കുന്നരുണമുരുകനെ
ന്നാതുനീസാധുവാണീ.

യഹോവായുടെവിചാരശൂന്യത.

അല്ലയോകൃസ്തീയപ്രസംഗികളേ! അനാദിപഞ്ചകൃ
തിനായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ യഹോവായെ
ആദ്യം ശുദ്ധജ്ഞാനമില്ലാതെ അജ്ഞാന
വരായിട്ടതാന്ന രണ്ടുമാനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്ക
ട സമീപത്തിൽ ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഒ
വൃക്ഷമുണ്ടാക്കുകയും അതിന്റെഫലം ഭ
ക്ഷിക്കരുതെന്ന അവരോടു കല്പിക്കയും തന്റെവാ

ശത്രുവായ പിശാചിനെ കൊന്നുകളകയോ വിലങ്ങു വച്ചു കാരാഗൃഹത്തിലിടുകയോ ചെയ്യാതെ ആ ആദി മാനുഷ്യരെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു അവസരം വച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലയോ ബുദ്ധിഹീനന്മാരായ ആ ആദിമനുഷ്യർ പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശം നിമിത്തം കല്പനയെ ലംഘിച്ചു പാപികളായി ഭവിച്ചതു? നിങ്ങളുടെ ദൈവം ആദിമനുഷ്യരെ വിവേകഹീനന്മാരായി സൃഷ്ടിച്ചതു എന്തിനു. അവക്കു വിവേകം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിഷേധിച്ച വൃക്ഷഫലത്തെ രക്ഷിക്കുമോ? ആ തോട്ടത്തിൽ ഉപയോഗമില്ലാത്ത വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയതെന്തിനു? ഒരു പിതാവു ഭംഗിയുള്ള ഒരുവിഷഫലം കൊണ്ടുവന്നു അറിവില്ലാത്ത കുട്ടികളുടെ സമീപത്തിൽ വച്ചു പോയതിൽപിന്നെ അവർ അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു. അപ ജയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ആ കുറ്റം പിതാവിങ്കലല്ലാതെ കുട്ടികളുടെപേരിൽ ആരോപിക്കുമോ? അപ്രകാരം ആ ദിമനുഷ്യർ കല്പനയെലംഘിച്ചു പാപികളായി ഭവിച്ചുകുറ്റം യഹോവയിലല്ലാതെ ആദിമനുഷ്യരിലില്ല. ആദിമനുഷ്യർ അജ്ഞാനഹേതുവായിട്ടു ദൈവകല്പനയെ ലംഘിച്ചുവെന്നല്ലാതെ വേറൊന്നും ചെയ്തില്ലെല്ലൊ. തന്റെകല്പനഹേതുവായിട്ടു മനുഷ്യർ പാപികളായിപ്പോകുമെന്നുള്ളതിനെ മുമ്പുതന്നെഅറിഞ്ഞു വിധിക്കാതെതന്നെ ഇരിക്കായിരുന്നെല്ലൊ. ആകട്ടെ അതിനും ഇടയായില്ലെങ്കിൽ തന്റെ ശാപം മനുഷ്യർക്കു തട്ടുകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു കൂടെതോന്നി ശപിക്കാതേയും ഇരിക്കായിരുന്നെല്ലൊ. ദൈവംമനുഷ്യർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ദൈവത്തിനുകുറവുമില്ലെങ്കിൽ അറിവില്ലാത്തവക്കു നന്മകൊടുത്തതുതന്നെ യഹോവായിക്കു വലിയ [illegible] ത്തീരുന്നതാണു്.

അതുയുമല്ല വിഷഫലം ഭക്ഷിക്കുന്നതു

മരിച്ചുപോകുമെന്നു യഹോവാ മുമ്പേതിരിച്ചുവണ്ണം അവരെ അന്നുതന്നെ മരണശിക്ഷയിൽ ഏല്പിട്ടുഞാതെ ഇരുന്നതുഎന്തുകൊണ്ടു? അതു കൂചകൊണ്ടാതെങ്കിൽ അല്ലെന്നുവിശദമായി കാണിക്കാം.

അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളയാതെ അവരിൽനിന്നു പിന്നെയും മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ടല്ലയോ എല്ലാജനങ്ങളും പാപികളായതു? എല്ലാജനങ്ങളും പാപികളായതു കൊണ്ടല്ലയോ തൻറെപുത്രൻജനിച്ചുകഷ്ടപ്പെട്ടു കുരിശിൽതൂങ്ങി "ദൈവമേ! ദൈവമേ!! നീ എന്തുകൊണ്ടെന്നെകൈവിട്ടു" എന്നുനിലവിളിച്ചു മരിപ്പാൻ ഇടയായതു? ഭേ ഭോ നല്ലകൂപ വിലയേറിയരത്നം തുട്ടുകാശിനുപകരം പതിനഞ്ചും ഇനിയും തൻറെ ആജ്ഞയിൽ ഉറപ്പെട്ടതോ ഇല്ലയോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വൃഷവൃക്ഷംവച്ചു വിരോധിച്ചു നോക്കിയെങ്കിൽ മറുള്ളവക്കു യാതൊരു പത്തും നേരിടാതേയും തൻറെ പുത്രൻ കഴുവിൽ തൂങ്ങി മരിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും ഒരു പരീക്ഷ ഏല്പിട്ടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു അപകടത്താനും ക്ലേടാതെകഴിക്കാമായിരുന്നെല്ലൊനിങ്ങളുടെബൈബിൾഅദ്ധ്യപുസ്തകം സ-ാംഅദ്ധ്യായം സ-ം ൬-ം വാക്യം "താൻ ഭൂമിയിൽമനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു പരിതപിച്ചു അതു യഹോവായുടെ ഹൃദയത്തിനുവേദനയായിരുന്നു. നാംമനുഷ്യരെസൃഷ്ടിച്ചതു നമുക്കുപരിതാപമായിരിക്കുന്നു എന്നുകാണുന്നു. അയ്യോകഷ്ടം! കഷ്ടം!! താൻസൃഷ്ടിച്ചുൻതുടങ്ങിയാൽ ഇങ്ങനേയുള്ള അപത്തുകളെല്ലാം വരുവയിൽകേറി അതിരറ്റദുഃഖത്തിനു ഇടയാകുമെന്നുതന്നെഅറിഞ്ഞ തൻറെപാട്ടിനുഅടങ്ങിയിരുന്നതിനെന്നും ഇടയാകയില്ലായിരുന്നെല്ലൊ. മനുഷ്യരുടെ ശുദ്ധിയെനശിപ്പിച്ചതുപിശാചുതന്നെയല്ലൊ. മുമ്പേതന്നെദൈവദൂതരുടെശുദ്ധിയെനശിപ്പിച്ചു അവരെ പിശാചാക്കിയ

തുവേറെഒരുപിശാചുണ്ടെന്നുനിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണു. അതിനുശേഷംഅവിടെ വേറൊരുപിശാചു ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടുയഹോവാതന്നെഎല്ലാപേരേയും കൊടുത്തപിശാചു പിന്നെയും ദൈവംതൻറെരൂപമായിട്ടു സൃഷ്ടിച്ചമനുഷ്യരെവഞ്ചിച്ചു ആപത്തുണ്ടാക്കിതീർക്കുന്നതിനു ഒരു പിശാചുശക്തനാകുമോ? ആ പിശാചുവന്നുഅവരെ ദോഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ദൈവംഅവിടെഇല്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽസർവ്വവ്യാപകനല്ലെന്നും അതിനെഅറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽസർവ്വജ്ഞനല്ലെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു ആ പിശാചിനെ ഖണ്ഡിപ്പാൻകഴിയാതെഇരുന്നുവെങ്കിൽ അനന്തശക്തിയുള്ളവനല്ലെന്നും അതിനുസമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽകരുണയില്ലാത്തവനെന്നും തീർച്ചയാക്കാം. ഇങ്ങനെഇടത്തുപുറംതിരിച്ചാലുംവലത്തുപുറംതിരിച്ചാലും പിരിഅഴിഞ്ഞുമുറിപ്പാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു കണ്ണാപാശം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തന്ന യഹോവായേയും ഇങ്ങനെഅളവില്ലാത്ത അസംബന്ധങ്ങൾനിറഞ്ഞപുസ്തകത്തേയും സത്യദൈവമെന്നും സത്യവേദമെന്നും നിർല്ലജ്ജംനിലവിളിച്ചു സാധുജനങ്ങളെചതിച്ചു നിങ്ങളുടെമതത്തിൽചേർത്തുകലഹങ്ങളും ചതികളുമുണ്ടാക്കി നിത്യവേദനയുള്ള ഉഭയകക്ഷികളും പാത്രമായിത്തീരാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു സർവ്വജീവദയാപരമൂർത്തിയായപരമശിവൻനിങ്ങൾക്കു നല്ലബുദ്ധിയെഅഴിക്കണമെന്നുപ്രാർത്ഥിച്ചു ഒരം പ്രസംഗത്തെഇവിടെഉപസംഹരിക്കുന്നു.

കേരവിലാപം സമാപ്തം

"വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി" അച്ചുക്കൂടം
കൊല്ലം.

പരസ്യം.

	അ	ച
* വി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ എഴു		
തിയ ലങ്കാമർദ്ദനം	0	ന
ജനപ്രിയവിജയം	0	ക
മാവേലിചരിതം	0	ക
ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം	0	ക
മത്സ്യഗന്ധിചരിതം	0	ക
മേഘസന്ദേശപദ്യം	0	ക
സ്തുതിവാക്യം	0	ക
അപേക്ഷ	0	ക
മൈഥുനവിധി അഷ്ടാംഗപ്രണയ		
ത്തിൽനിന്നും എടുക്കപ്പെട്ടതു	0	ന
* വി. നാരായണപിള്ള അവർകൾ		
എഴുതിയ കുചേലവൃത്തം	0	ന
ചാതിവൃത്തൃക്ഷണം	0	ക
* ശങ്കുണ്ണിശാൻ അവർകൾ എഴു		
തിയ സീതാസ്വയംവരം	0	ന
* എം. കേശവനാശാൻ അവർക		
ൾ എഴുതിയ കുഞ്ചുവിളയാട്ടം	0	ന

പോസ്റ്റാഫീസിലേക്കു പുറമെ, കൂടുതൽ വിവരം അറിയണമെന്നുള്ളവർ അതാതു സ്ഥാനത്തുള്ള പുസ്തകശാലകളിൽ ചോദിച്ചു അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും.

പുതിയ

എസ്. നാരായണപിള്ള ആൻഡ് കമ്പനി

"വിദ്യാവിലാസിനി" പ്രസ്സ്

കൊല്ലം—